

Нощно съвещание при Путин решава изтеглянето от Сирия

**Шефката на държавната банка била докарана по пижама
„Победоносно” изхлузване по терлици
Вангунане без светло бъдеще за Путин**

„Дребен шут в позлатена клетка”

В нощта преди да бъде обявено изтеглянето на руските войски от Сирия Путин свиква извънредно съвещание с приближените си. Към полунощ ги докарват като арестувани, както по времето на Сталин и Берия „черни гарвани” са прибирали съветски чиновници, обявени за шпиони. Управителят на Руската централна банка Елвира Набиулينا пристигнала в Кремъл полуоблечена. Запъхтяни дотичали и икономическите съветници на президента. Съвещанието било строго секретно.

Какво става в „третия Рим”?

Путин развива някакъв антикризисен план, за който са необходими около 880 милиарда рубли. Но министърът на финансите разполага само със 120 милиарда. Останалите могат да бъдат взети или от Фонда за национално достойнство, или ако бъде спряно изплащането на пенсии и заплати.

А войната струва пари. Топла или студена, тя е най-скъпото удоволствие в историята. Несъвпадението между военни операции и финансови възможности руши плановете на Путин, оставя го без сън и го гони да свиква истерични среднощни съвещания.

Миротворецът Лавров

Предидния ден ГРУ докладва на Путин, че в Северна Сирия скрито са навлезли и са започнали операция подразделения на турските специални сили и че бойците от умерената антиправителствена опозиция са получили до няколко стотин комплекта ПЗРК (преносими зенитно-ракетни комплекси). В резултат на точни пускове са свалени два самолета на правителствените войски. Веднага след тези загуби руската авиация е прекратила ударите си срещу военни и граждански обекти.

Полупризнатата война в Донбас струва на руската хазна 1 млрд. долара в месец, без да обещава перспективи за успех. „Армията“ на сепаратистите е раздирана от дезертърство, трафик на наркотици, кражби на оръжие, грабеж на цивилното население, отвличания и търговия с пленници. Най-опасни за агресора са постоянното съперничество и враждите между главатарите на сепаратистите и руските полеви командири.

Наблюдателите смятат, че сега Путиновите стратегии ще превключат вниманието си отново към Украйна. Санкциите срещу РФ не бяха отменени, въпреки усилията на привържениците на по-мека политика спрямо кримския завоевател. В момента на Путин му е нужна колкото и малка да е, но някаква военна или дипломатическа победа. Клеещите на ембаргото стискат руската икономика за гърлото. В Украйна полека-лека пристигат съвременни образци

въоръжение и техника. Украинската армия е по-боеспособна и мотивирана, отколкото преди година.

Претърпя крах и Путиновата пропаганда, която тръбеше, че операцията в Сирия е насочена срещу „ислямска държава”, за да не дойдели джихадистите в Москва. Сега се оказва, че за близо шест месеца руска намеса са убити 2 000 ислямистки бойци, пристигнали от Русия, и 17 полеви командири. Мисията е оценена като победоносна. Струва „само” 800 млн. Долара. Да, съпътстващите щети са 1 700 мирни сирийски граждани. Руската авиация жестоко бомбардира Хама и Алепо, като превърна Северна Сирия във фабрика за бежанци. Москва изостри отношенията си с Турция и Саудитска Арабия. Руско финансиране потече и към ПКК. „Голямото зло” ИДИЛ си е там, където беше.

Но руското МО е обявило обществена поръчка за 10 300 медала, с които да награди войниците, участвали в бойните действия в Сирия. Досега Кремъл криеше числеността на военния си контингент и упорито отричаше, че осъществява сухопътна операция в Сирия. По броя на медалите частично могат да бъдат изчислени мащабите на руската инвазия в блискоизточната държава: бяха осъществени три ротации на контингенти, които служиха (воюваха) по два месеца. Това прави около 3 433 руски войника във всеки контингент. Всички ще получат медал, дори готвачи и перачки.

Кремъл се опитва да спазари изнасянето си като отстъпка в името на мирния процес. Макар че съчетанието „Русия и миротворчество” звучи абсурдно като тенекеджийница „Тишина”.

Сенки от близкото минало гонят съня на Вл. Путин

Друга причина за изтеглянето се оказва слабата подготовка на руските наемни войници (контрактници), подписали професионални договори, но воюващи като новобранци. През шестте „победоносни“ месеца в Сирия заплатите на войниците били изплащани с нарастващо закъснение, понеже командирите ги чакали да загинат, за да „икономисат“ парите на бойците, превърнали се в „товар 200“. "Рязкото увеличаване на жертвите, в това число броя на убитите и ранените, както и системното неизпълнение на обещанията от страна на ръководството на Руската федерация възнаграждения и парични обезщетения, са основните причини все повече руски военнослужещи да отказват да воюват в Сирия", сочат разузнавателни данни на НАТО.

Необорима е тезата на бившия посланик на България в РФ Илиян Василев: „Едно е ясно - енергийното оръжие на Русия и ОПЕК е успешно обезвредено от Запада. Дори и да се договорят за задържане на ръста в добива, САЩ и ЕС разполагат с привилегиата да раждат постоянни и все по-силни технологични отговори на линейната външна политика на Русия. Владимир Путин има все по-малко полезни ходове и все по-малко дни в Кремъл“.

„Дребен шут в позлатена клетка“ пише сякаш специално за него Уилям Шекспир преди 410 години.

Прилича на нещо като началото на края. Въпреки „пророчествата” на Ванга, които тя никога не е изричала. Епохата на руския неофюрер вероятно ще приключи неочаквано и рязко, както през март 1953-а “внезапно почина другарят Сталин”. Или както през 1964-а др. Никита Сергеевич неочаквано подаде оставка „поради силна преумора от напрегнатата работа”. Финалът е предизвестен: неминеум преврат като оценка за некадърна политика. Текат облози за месеца и годината на събитието. Обратното броене е започнало.

капитан I ранг о. з.
Васил Данов

Андрей Пионтковский, публицист

Видя се много ясно, че Путин, Лавров и Шойгу преживяват огромен стрес. Ситуацията напомня изтеглянето на съветските войски от Афганистан през 1988 г. Но Брежнев, Андропов и Горбачов се размотаваха там десет години, а на сегашните им стигнаха силиците за пет месеца.

Трудно е да се кажи кои са причините, принудили Путин и компания да вземат подобно решение. В телефонния си разговор Путин пожелава на Асад: „Дръж се, Башар! Ние сме с теб!” Помним какво се случва на афганистанския лидер Неджибула след подобна раздяла със съветските другари. Обесват го на дърво пред дома му и всеки от враговете се люлее с неговия труп.

Каквото и да се говори, изтеглянето е огромно **имиджово поражение за режима**. Поражение от рода на онези, които неминуемо водят подобни диктатури към крах.

<https://www.facebook.com/andrei.piontkovsky/posts/10201795603727079>

Константин Егерт, международен наблюдател

Извън всякакви съмнения решението говори за две неща: първо, за изключително тежкото състояние на Русия, която няма възможност да поддържа огъня в два конфликта едновременно – в Сирия и макар и скрито, в Украйна.

Второ, става дума за геополитическо поражение в Близкия Изток. Изтеглянето на войските в момент, когато предстоят преговори и евентуално примирие, лишава Русия от сериозни козове в

следващите етапи от процеса. В Близкия Изток, където уважават предимно силата, този ход ще бъде приет като проява на слабост. Изтеглянето насочва и към извода, че санкциите като косвен метод за натиск върху режима на Путин дават резултат.

<https://openrussia.org/post/view/13538/>

Лилия Шевцова, политолог

Смятате, че Обама е жертвал Украйна заради Сирия? Това са глупости. Днес сделки във формат, подобен на Ялта от 1944-а, са невъзможни без вероятността участниците напълно да се дискредитират пред световната общественост. Никой не може „да пожертва“ Украйна. Даже Обама. Защото Украйна принадлежи само на украинците.

Защо настъпи такъв неочакван обрат? Да припомня, че в Украйна стана точно същото: Кремъл се втурна в страната, срещна отпор и започна да търси пътечки за измъкване. Сирия бе избрана като вариант за отстъпление и като опит за диалог със Запада. Кой ги измисля в Кремъл тези ходове? Пак се нахиснаха и пак търсят как да се измъкнат. Така действа кремълската политика за принудителна любов: първо трошат стъкларията, после се изнизват по терлици.

Но да не бързаеме с изводите. Опитът на Кремъл да се измъкне от капана не означава, че сменя вектора на политиката си. Само търси по-удобен модел за оцеляване при стеснен ресурсен потенциал и нежелание рязко да се конфронтира със Запада. Да дадем съвет на близки и по-далечни съседи: облепете си прозорците! За всеки случай, ако някой реши да ви се обясни в любов.

<https://www.facebook.com/ShevtsovaLilia/posts/1693601827563308>

Александр Скобов, историк и публицист

Препоръчвам на путинистите да не се самозалъгват, че убийството на хиляди сирийци от руската авиация е помогнало на кремълския главатар да се „завърне в световния надзорен съвет“. И че западните лидери точно сега ще се съгласят да водят с него конструктивни разговори по всички международни проблеми, само и само да не направи някоя нова бяля.

Напротив, сирийската авантюра окончателно ги убеди, че Путинова Русия е отявлен враг. Че се пъха в международните скандали, за да

пречи и да гади. Че сама създава точно такива проблеми, за да налага участието си като „партньор”. Единствено възможното поведение спрямо подобен партньор-разбойник е силите му постепенно да бъдат отслабвани, да бъде изолиран и изтикван отвсякъде, където досега е успял да се напъха.

<https://www.facebook.com/alexander.skobov/posts/1061138983947314>